

Nr 1041

Av herr Börjesson i Glömminge m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 95, angående riktlinjer för jordbrukspolitiken m. m.

(Lika lydande med motion nr 838 i Första kammaren)

I Kungl. Maj:ts proposition nr 95 angående riktlinjer för jordbrukspolitiken m. m. beröres jämväl frågan om slaktdjursavgifter. I förslag till Förordning med vissa bestämmelser om prisreglering på jordbrukets område stadgas sådana avgifter på kött av häst, nötkreatur, tamsvin och får. Ifrågavarande avgifter är avsedda att täcka de kostnader som uppstår i samband med export av överskott av kött och fläsk. Enligt riksdagens beslut hösten 1966 får slaktdjursavgift uttas för nötkreatur med högst 140 kronor för djur som efter slaktning väger minst 150 kilogram. För häst är avgiften maximerad till 30 kronor och för svin till 40 kronor. Någon ändring i förordningen angående slaktdjursavgifter föreslås inte i föreliggande proposition.

Jordbrukspriskommittén räknar dock med att avgiften för storboskap i högsta viktgruppen successivt skall bringas ned till en nivå av 50 kronor i slutet av 1967 eller början av 1968. Detta föranleder ingen erinran från departementschefens sida.

Enligt vår mening talar starka skäl för en annan beräkningsgrund när det gäller slaktdjursavgifter. Nuvarande ordning med uttag av avgiften per styck får — även om en viss differentiering tillämpas — den mindre tilltalande konsekvensen att ett mindre djur belastas med en relativt sett högre avgift än ett större. Ett system där slaktdjursavgiften beräknas efter vikt skulle ur rättvisesynpunkt vara att föredra. En sådan ordning torde dessutom kunna medföra en minskning av produktionen därigenom att det i det nuvarande systemet förefintliga incitamentet att saluföra förhållandevis stora djur i syfte att relativt sett nedbringa avgiftens storlek avlägsnas.

Det bör i sammanhanget erinras om att jämförbara avgifter för t. ex. spannmål och mjölkprodukter beräknas efter vikt.

Vi föreslår sålunda att djurets vikt lägges till grund för beräkning av slaktdjursavgift. Det av oss förordade systemet bör givetvis inbringa samma summa som skulle ha erhållits vid ett bibehållande av nu gällande beräkningsprincip. Vidare bör nuvarande relationer mellan kött av olika slag

av djur gälla. Beräkningen av avgift vid utförseln av levande djur bör ändras på motsvarande sätt.

Det bör ankomma på Kungl. Maj:t att utforma de bestämmelser som vårt förslag föranleder.

Med stöd av som ovan anförts hemställes,

att riksdagen vid sin behandling av proposition nr 95 måtte besluta att slaktdjursavgift skall beräknas efter djurets vikt på i motionen angivna grunder.

Stockholm den 27 april 1967

Fritz Börjesson (cp)

i Glömminge

Gustaf Svensson (cp)

i Vä

Tage Sundkvist (cp)

Nils Franzén (cp)

i Träkumla

Nr 1042

Av herrar Franzén i Träkumla och Gustafsson i Stenkyrka, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 95, angående riktlinjer för jordbrukspolitiken m. m.

Vid prissättningen på jordbrukets produkter har man under praktiskt taget hela efterkrigstiden haft som mål att åstadkomma en ekonomisk standard för de i jordbruket sysselsatta som motsvarat andra jämförbara grupper. I den allmänna målsättningen för jordbrukspolitiken som angavs i 1947 års riksdagsbeslut sades att de i jordbruket sysselsatta skulle ha samma möjlighet som andra grupper att uppnå en skälig levnadsstandard. Som allmän målsättning för prisstödets avvägning angavs att s. k. basjordbruk om 10—20 ha åker borde ges full lönsamhet.

I 1955 års riksdagsbeslut preciserades jämförelsegruppen ytterligare så till vida att basjordbrukens sysselsatta skulle ha en inkomst jämförbar med industriarbetare i de två lägsta ortsgrupperna. Även om detta mål aldrig kunde uppfyllas, innebar den klara preciseringen ändå att det fanns en grund för inkomstjämförelsen. Det oklara talet om att jordbrukets folk skulle ha samma standard som andra jämförbara grupper kunde ersättas av en debatt där det fanns konkret siffermaterial som underlag.

I avvaktan på resultatet av 1960 års jordbruksutredning har provisorieavtal träffats för kortare perioder. Därvid har prissättningens bindning vid industriarbetarlönen slopats, men i stället har en s. k. inkomstregel bundit jordbrukspriserna vid andra yrkesgruppers inkomstutveckling.